

започне да пише, мислитѣ му се прекжсватѣ, нищо не може да напише. Той става, разхожда се изъ стаята, но мислитѣ му не текатѣ леко: каквото напише, заличава го. — Защо? — Съзнанието му не е още пробудено, не е много силно да задържа образитѣ въ себе си. Значи, човѣкъ трѣбва да развива съзнанието си. Ако съзнанието на човѣка не е достатъчно развито, идеитѣ му се заличаватѣ по сѣщия начинѣ, както морскитѣ вълни заличаватѣ написаното върху морския пѣськъ. Нѣкой мисли, че много нѣща знае, но щомъ дойде една силна мисль въ неговия умъ, и тя, като силнитѣ морски вълни, заличава всички слаби мисли, които сж сжществували преди нея. Колкото по-силни сж образитѣ на мислитѣ, толкова по-здраво се отпечатватѣ тѣ въ човѣшкото съзнание. Ето защо, човѣкъ мжчно може да възприема и задържа отвлѣченитѣ мисли въ себе си. Когато се заговори за красивото, за идеалното въ свѣта, човѣкъ веднага започва да си представя нѣкакви красиви, съвършени образи, като идеалъ на съзнанието му, но той никжде не срѣща такива образи. Умствено човѣкъ си представя красивъ, идеаленъ образъ, но рече ли да го нарисува, не може. Умствено той си представя красивъ, идеаленъ човѣкъ, но какъ и кжде ще го намери, не знае. Този образъ сжществува въ съзнанието на човѣка, но мжчно се намира вънъ отъ него. Кога и кжде се е явилъ то-